

יום ב', כ"ב בשבט תשס"ב (4 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ב בשבט**, מביא אותנו לאות **ד'** במסעינו האלפא-ביתי...

לאות הרביעית באלף-בית – **ד'** – צורה של **דלת** פתוחה, וגם שמה, **דלת**, קרוב למילה דלת. ה-**ד** גם מרמזת ל**דל**, המקיש על דלתות ומבקש נדבות. בביאור התלמודי לאלף-בית, מתפרשות האותיות **ג** ו-**ד** כקריאה: **ג**מול **ד**לים [מסכת שבת קד']. בקריאתן זו, מייצגות **ג** ו-**ד** את אחד משני החלקים שבמערכת החובות המוטלות על האדם: מצוות שבין אדם לחברו (החלק השני הוא – מצוות שבין אדם למקום [=הקב"ה]).

מן האותיות **ג** ו-**ד** אנו למדים כי אחד מיסודות החברה האנושית הוא **החסד**, המעשה בו אדם נותן משלו ומעצמיותו לזולת ומקרבו אליו. רעיון זה מובע בתורה במלים: **”ואהבת לרעך כמוך”** [ויקרא י"ט 18]. במלים יסודיות אלה, אותן הגדיר רבי עקיבא כ"כלל גדול בתורה" [תלמוד ירושלמי, מסכת נדרים ט', ד'], טמונה תמצית התורה כולה, שכן – "מתוך זה יזהר במשאו ומתנו עם הבריות, ובכלל זה הקנאה והכבוד וכיוצא באלו, ועל ידי זה ימנע מהרבה עבירות ויקיים רוב המצוות".

ההתבודדות היא למעשה שלילת החיים, ובו בזמן היא מפריעה ליחסים שבין האדם לבוראו. כדברי המימרה התלמודית: [מסכת תענית כ"ג.] **”או חברותא או מיתותא”** [=או תן לי חבר או תן לי למות]. אחת ממצוות חג הפורים הבעל"ט (בעוד 22 יום!) היא מצוות **”משלוח מנות איש לרעהו”** [אסתר ט' כ"ב], מצווה המבטאת אהבה וידידות. אף-על-פי שלמצווה זו אין קשר למצוות הצדקה, מראה הגימטריא שלה כיצד צריך כל יהודי לחוש כלפי רעהו. למלה "איש" ולמלה "לרעהו" ישנה גימטריא שהה – 311, ללמדך שעל היהודי להרגיש שהוא ורעהו שווים הם. [ר' יוסף חיים זוננפלד]

העובדה שהאות הבאה אחרי **דלת** באלף-בית, היא האות **הא**, המייצגת את הקב"ה מצביעה על הטווח הרחב שבין עושר ודלות. וכך למדנו רבי עקיבא: "מפני מה **דל"ת** נותן פניו כלפי **ה"א**? מפני שכל מי שהוא דל בעולם הזה עשיר הוא בעולם הבא, כגון ישראל מפני שהם עוסקים במצוות."

זאת ועוד – על ידי **שהדל** – דלת, מפנה את פניו אל ה' – האות **הא**, הוא מבטא בכך את ידיעתו שה' הוא הזן ומפרנס אותו, וכי אין הוא סומך על עזרת בני אדם. [עולם האותיות]

הדף קצר הפעם.
בע"ה מחר נחזור לשגרה!

”...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע.” [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל